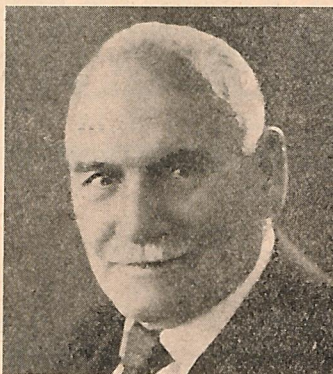

ЧИЧО СТОЯНЪ

ПО СЛУЧАЙ СЕДЕМДЕСЕТГОДИШНИНАТА МУ

Тая година въ цѣла България малкитѣ българчета ще празнуватъ седемдесетгодишнината на своя обиченъ пѣвецъ Чичо Стоянъ. Петдесетъ години Чичо Стоянъ радва малки и голѣми читатели съ своитѣ сърдечни пѣсни, въ които влага всичката обичъ, що блика въ неговата отзивчива душа. Той е прекаралъ много незгоди въ живота си. И сега живѣе въ неволя. Но сърдцето му и

съ две шепи на своитѣ многобройни читателчета. И ако го попитате, защо и на стари години е съ младо сърдце, той ще ви отговори: — „Защото обичамъ децата. За тѣхъ живѣхъ. За децата презъ цѣлъ животъ азъ пѣхъ. А при тѣхъ е извора на младостта!“

И нека му пожелаемъ да пѣе още дълги години за радостъ на малкитѣ сърдца, въ които блика голѣма обичъ къмъ хубавото и доброто въ живота.

Ранъ-Босилекъ

БЛАГОСЛОВИЯ

Много изморена,
баба ни Есенка
спрѣ се на отмора
подъ узрѣла дрѣнка.

Сви колѣно старо,
седна и си рече:
„Ходихъ, ходихъ, ходихъ —
изморихъ се вече!

Напоихъ съсъ захаръ
плодоветѣ сладки,
багрихъ и пудросвахъ
личица имъ гладки.

Не остана захаръ
само за дрѣнака,
а пѣкъ бѣше цѣвналъ
още въ снѣгъ юнака!

Та той може малко
и да ми се сърди...
Но азъ ще подсиля
клонкитѣ му твърди,

отъ всички дървета
да бждатъ по-яки —
да се благославятъ
съ тѣхъ по суроваки!“

Чичо Стоянъ